

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement- מימרא ♣ קשיא-challenge ♧ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראייה-proof
---	---

		Talmud Navigator										
		מ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קדושין-האומר	מימרא	מאן דאמר										
קדשתי את בתי, קדשתיה וגרשתיה כשהיא קטנה, והרי היא קטנה - נאמן												■
קדשתיה וגרשתיה כשהיא קטנה, והרי היא גדולה - אינו נאמן.												■
נשבית ופדיתיה, בין שהיא קטנה בין שהיא גדולה - אינו נאמן.												■
מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא?											⚡	
רישא בידיה, סיפא לאו בידיה.											!	◇
ולא? והרי בידו להשיאה לחלל, דקא פסלה מכהונה											⚡	◇
הא לא קשיא, כרבי דוסתאי בן יהודה											!	
בנות ישראל מקוה טהרה לחללין.	דאמר: [רבי דוסתאי בן יהודה]										!	◇
והרי בידו להשיאה לממוך											⚡	◇
כרבי עקיבא											!	
אין קדושין תופסין בחייבי לאוין.	דאמר: [רבי עקיבא]										!	◇
הרי בידו להשיאה אלמנה לכהן גדול וכו' סימא?											⚡	◇
מן הכל עושה ר' עקיבא ממזר חוץ מאלמנה לכהן גדול, שהרי אמרה תורה: (ויקרא כא) לא יקח (ויקרא כא) ולא יחלל, חלולים עושה, ואין עושה ממזרים	דתניא, ר' סימאי:										⚡	◇
כר' ישבב											!	
בואו ונצווה על עקיבא בן יוסף, שהיה אומר: כל שאין לו ביאה בישראל - הולד ממזר.	דאמר: [רבי ישבב]										!	◇
הניחא לר' ישבב אי לטעמיה דנפשיה - שפיר, אלא אי לאפוקי מטעמא דר' סימאי קאתי, הרי בידו להשיאה לחייבי עשה.											⚡	◇
ותסברא, רישא משום דבידו הוא? נהי דבידו לקדשה, בידו לגרשה? ועוד, אילו אמר האי דלא ניהא בגוה, מי מצוי מקדש ניהליה בעל כרחיה?	רב אשי:										!	◇
רישא רחמנא הימניה, כרב הונא	אלא אמר רב אשי:										!	◇
מנין לאב שנאמן לאסור את בתו מן התורה? שנאמר: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה, לאיש - אסרה, הזה - התירה	דאמר רב הונא אמר רב:										!	◇
בנישואין הימניה רחמנא לאב, בשבוייה לא הימניה.											!	◇
מי שאמר בשעת מיתתו יש לי בנים - נאמן, יש לי אחים - אינו נאמן.												■
אלמא, נאמן להתיר ואין נאמן לאסור												■
נימא, מתניתין דלא כר' נתן											⚡	
בשעת קידושין אמר יש לו בנים, בשעת מיתה אמר אין לו בנים, בשעת קידושין אמר אין לו אחים, בשעת מיתה אמר יש לו אחים - נאמן להתיר ואין נאמן לאסור, דברי - רבי	דתניא: [רבי]										⚡	◇
אף נאמן לאסור	רבי נתן:										⚡	◇
שאני התם, כיון דבשעת מיתה קא הדר ביה, אימא קושטא קאמר.	רבא:										!	◇
ולאו כל דכן הוא? השתא ומה התם דקא מרע ליה לדבוריה - אמרת קושטא קאמר, מתני' דלא קא מרע ליה לדבוריה לא כ"ש	אמר ליה אביי:										⚡	◇
מתני' - דלא מוחזק לן באחי ולא מוחזק לן בבני, דאמרינן: כיון דלא מוחזק לן בבני ולא באחי, אמר יש לי בנים - נאמן, יש לי אחים - אינו נאמן, לאו כל כמיניה דאסר לה אכולי עלמא, ברייתא דמוחזק לן באחי ולא מוחזק לן בבני, דאמרינן מה לי לשקר, מאי קאמר? למיפטר מיהבם, מצי אמר פטרנא לך	אלא אמר אביי:										!	◇
מה לי לשקר כי עדים דמי, ואתו עדים עקרי חזקה	רבי סבר:										!	◇
מה לי לשקר כי חזקה דמי, לא אתי חזקה ועקרה חזקה לגמרי.	רבי נתן סבר:										!	◇
המקדש את בתו סתם - אין הבוגרות בכלל.												■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
קדושין-האומר	מימרא													
מי שיש לו שתי כיתי בנות משתי נשים, ואמר: קדשתי את בתי הגדולה, ואיני יודע אם גדולה שבגדולות, או גדולה שבקטנות, או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולות שבקטנות - כולן אסורות, חוץ מן הקטנה שבקטנות, דברי ר' מאיר	[רבי מאיר]												◆	■
כולן מותרות, חוץ מן הגדולה שבגדולות.	רבי יוסי:												◆	■
קדשתי את בתי הקטנה, ואיני יודע אם קטנה שבקטנות, או קטנה שבגדולות, או גדולה שבקטנות שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות - כולן אסורות, חוץ מן הגדולה שבגדולות, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]												◆	■
כולן מותרות, חוץ מן הקטנה שבקטנות.	רבי יוסי:												◆	■
הא קטנות בכלל													■	
שמעת מינה: קידושין שאין מסורים לביאה הוו קידושין													◇	♣
הכא במאי עסקינן - כשאין שם אלא גדולה וקטנה.													◇	!
והא בוגרות קתני?														♣
מאי בוגרות? בוגרות דעלמא.													◇	!
פשיטא, בוגרות מאי עבידתיהו?														♣
הכא במאי עסקינן - דשיתיה שליח, מהו דתימא, כי מקבל קידושי - אדעתא דידה קא מקבל, קמ"ל: לא שביק איניש מידי דאית ליה הנאה מיניה, ועביד מידי דלית ליה הנאה מיניה.													◇	!
מי לא עסקינן דאמרה ליה קדושיי לך?													♣	
אפ"ה, לא שביק איניש מצוה דרמיא עליה, ועביד מצוה דלא רמיא עליה.														!
מי שיש לו שתי כיתי בנות.														■
וצריכא דאי אשמעינן קמייתא, בהך קאמר ר' מאיר, דכיון דאיכא זוטרא מינה, להך גדולה קרי לה, אבל בהא - אימא מודי ליה לך' יוסי, דקטנה להך קטנה דכולהו קרי לה ואי איתמר בהא, בהא קאמר ר' יוסי, אבל בהך - אימא מודי ליה לך"מ, צריכא.														■
למימרא, דר"מ סבר: מחזית איניש נפשיה לספיקא, ור' יוסי סבר: לא מחזית איניש לספיקא													♣	◇
והאיפכא שמעינן להך													♣	
הנודר עד הפסח - אסור עד שיגיע, עד שיהא פסח - אסור עד שיצא	דתנן:												♣	◇
עד פני פסח - רבי מאיר אומר: אסור עד שיגיע	[רבי מאיר]												◆	♣
עד שיצא	רבי יוסי:												◆	♣
מוחלפת השיטה	רבי חנינא בר אבדימי אמר רב:												!	◇
זה הכלל: כל שזמנו קבוע ואמר עד פני, רבי מאיר אומר: עד שיצא	והתניא [רבי מאיר]												◆	■
עד שיגיע.	רבי יוסי:												◆	■
מחלוקת - בשתי כיתי בנות, אבל בכת אחת, דברי הכל - גדולה ממש, קטנה ממש, אמצעית בשמה קרי לה.	אביי:													■
אלא מעתה, אמצעית שבכת שניה תשתרין	רב אדא בר מתנה לאביי:												♣	◇